

strækkelige Korthed samt ved den Almindelighed, hvormed den kommer frem, meget irriterende, ligesaa irriterende som „den kvindelige Duft“, som Damerne nu i hundrede Aar forgæves har anmodet Herrerne om at definere lidt bestemtere. Kvinden har ingen Logik! Hvad har da vi kvindelige Skribenter gjort i dette Sekulum, der er fuldt af vor Ære, om ikke bevist, at vi har Logik? Kvinden har altid Logik, naar hun vil have den, men hun vil ikke altid.

Kvinden er lutter Følelse! Hvordan rimer man det sammen med et almindeligt Raab fra Mandens Side, der virkelig har en Alvorsklang i sig, at den moderne Kvinde er kold — en Klage, som for øvrigt ogsaa lyder samtidig med Kvindens evige, vemodige Paastand, at Manden ingen Anelse har om sand Følelse. Lad os nu blive alvorlige, thi dette er et alvorligt Spørgsmaal. Sagen er vistnok den, at Mandens og Kvindens Følelsesliv er af en saa forskellig Art. Der er Tider, hvor Mandens Følelse lægger sig for Dagen ved Udbrud, der aldeles behersker ham, men i Mellemtiden lader han sig lettere end Kvinden adspredde af Yderverdenen. Det kan i disse Mellem-tider se ud, som om den røde Traad var afbrudt, men det er den ikke, den har blot tabt sig ind i et tykt Lag af praktiske og teoretiske Interesser for den Dag i Dag. Da kommer de korte, adspredte Svar, de ligegyldige Blikke, den forretningsmæssige Maade at være paa, som Kvinden — det være en Hustru, Moder, Søster eller Veninde — saa hjærtelig afskyr og altid fortolker som et Bevis paa, at Kærligheden er død. Kvindens Følelse er ikke af en saa vexlende Art. Den kan være lunken, mangen Gang maaske mere lunken end Mandens, men den ligger altid saa at sige øverst i hendes Væsen, og hendes Tanker bevæger sig bestandig om den; for hende ligger den Fare nær at ville fingerere og beføle den røde Traad, til den af idel Fingereren brister; thi ingen Følelse, hverken Venskab eller Kærlighed, taaler at maales eller vejes for at prøves; paa den Maade vil den miste først sin Duft, derefter sin Virkelighed. Derimod fordærver Manden mangt et Hjærteforhold, naar han af Uagtsomhed forsømmer at holde det vedlige ved smaa — Venligheder. Kvinder sætter ofte mere Pris paa saadanne end paa den sikre Bevidsthed om, at Manden gjerne vilde ofre sit Liv for hende, og derfor kan man se Kvinder — ofte til Forundring for andre Mænd, kaste deres Kærlighed bort til